

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116215194
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2116215194.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, vo veci žalobcov: 1/ K. V., nar. X. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 2/ X. V., nar. XX. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 3/ V. D., nar. XX. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 4/ C. A., nar. X. B. XXXX, N. S. X, C., 5/ V. A., nar. XX. V. XXXX, N. S. X, C., 6/ F. D., X. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 7/ J. M., nar. XX. H. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 8/ P. M., nar. X. F. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 9/ V. B., nar. XX. Q. XXXX, VI. E. XX, C., 10/ C. M., nar. X. Y. XXXX, B. XX, B., 11/ W. M., nar. XX. P. XXXX, B. XX, C., 12/ M. W., X. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 13/ J. B., nar. XX. F. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 14/ V. B., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 15/ T. F., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 16/ P. Y., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 17/ P. W., nar. XX. F. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 18/ Z. W., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 19/ Z. K., nar. X. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 20/ F. L., nar. XX. N. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 21/ T. L., nar. XX. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 22/ W. F., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 23/ P. F., nar. XX. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 24/ V. T., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 25/ T. T., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 26/ J. Z., nar. XX. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 27/ Q. B., nar. XX. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 28/ Z. H., nar. XX. H. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 29/ J. K., nar. XX. H. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 30/ M. A., nar. XX. F. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 31/ M. A., nar. XX. V. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 32/ P. M., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 33/ V. C., nar. XX. V. XXXX, X. X. XX, C., 34/ M. A., nar. X. N. XXXX, V. X. XX, C., 35/ Q. A., nar. X. F. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 36/ W. T., nar. X. B. XXXX, C. XX, C., 37/ P. M., nar. X. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 38/ A. B., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 39/ R. Y., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 40/ Q. Y., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 41/ C. M., nar. XX. B. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 42/ M. M., nar. XX. Q. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 43/ P. E., nar. XX. P. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 44/ C. E., nar. X. H. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 45/ W. S., nar. X. Q. XXXX, A. 2, C., 46/ M. A., nar. X. N. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 47/ P. A., nar. XX. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 48/ T. A., nar. XX. Y. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 49/ Z. M., nar. XX. H. XXXX, M. E. XXX/XX, C., 50/ Q. X., nar. X. Q. XXXX, K. XX, A., zastúpených: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Ludvíka van Beethovena 26, Trnava, IČO: 00 175 480, zastúpených: UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s. r. o., Mliekarenská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 662 291, proti žalovanej: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpenej: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcov a žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 9. októbra 2018 č. k. 22C/21/2017-218, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ruší a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 89 ods. 1 a 3, § 92 ods. 1, § 161 ods. 1 a 3 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov), § 8b ods. 1 ZoVB (zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov).

Vecne zdôvodnil, že za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v danom prípade nemôže konať správca bytového domu, ktorý udelil splnomocnenie právnomu zástupcovi. Žaloba je opatrená podpisom advokátskej kancelárie, ktorá sa označuje za právneho zástupcu žalobcov. Nedostatok procesného plnomocnenstva (nedostatok podmienky konania) sa súd prvej inštancie pokúsil odstrániť výzvou žalobcom, prostredníctvom označeného právneho zástupcu, na doloženie relevantného splnomocnenia. Ani na výzvu súdu také splnomocnenie predložené nebolo, hoci bolo súdom dané poučenie o následku zastavenia konania pre existenciu prekážky konania. Z dôvodu nepreukázania oprávnenia advokátskej kancelárie podať predmetnú žalobu za žalobcov, súd konanie zastavil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 251, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovanej, ktorej vznikol nárok voči žalobcom, ktorí zaviniли zastavenie konania, náhradu trov konania nepriznal, pretože mal za to, že by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, aby náhradu trov konania žalovanej mali znášať označení žalobcovia, pretože s najväčšou pravdepodobnosťou nemajú o konaní vedomosť. Bolo potrebné prihliadnuť i na to, že kým na strane žalobcov ide o fyzické osoby, na strane žalovanej ide o podnikateľa, pričom jeho majetková sféra nebude použitím výnimočného ustanovenia badateľne dotknutá. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie považoval za také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú výnimočný postup podľa § 257 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podali včas odvolanie žalobcovia, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie. Odvolanie odôvodnili nesprávnym právnym posúdením a tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Majú za to, že v konaní preukázali princíp priameho zastúpenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov správcom podľa § 8b ZoVB. Argumentácia súdu prvej inštancie je nesprávna. Správca nemá len oprávnenie a povinnosť zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v pozícii žalobcov v konaniach, ktoré súvisia so správou bytového domu, ale aj v určitých typoch súdnych konaní, v ktorých sú vlastníci v postavení žalovaných. Súd síce aplikoval správnu normu, nesprávne ju však interpretoval. Správca nemá v konaní aktívnu legitímáciu, aktívnu legitímáciu majú vlastníci. Zákonné zastúpenie vlastníkov správcom nie je procesným zastúpením v zmysle CSP, ale jedná sa o zastúpenie hmotnoprávnej povahy. Zastupovanie v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým boli neoprávnene odčerpané prostriedky fondu opráv a údržby, je súčasťou správy domu a súčasťou povinností správcu. V spise je založená plná moc, preto žalobcom bola odňatá možnosť konať pred súdom.

3. Proti tomuto uzneseniu v časti nároku na náhradu trov konania podala včas odvolanie žalovaná, s návrhom na jeho zmenu tak, že žalovanej bude priznáť plná náhrada trov konania. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením. Uviedla, že v danej veci nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov. Podanie je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, t. j. podľa toho, ako je navonok prejavené, nie podľa toho, či je medzi prejavovým procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho skutočný súhlas. Platí tu teória prejavu vôle. Pri podaní je preto bezvýznamná vážnosť a sloboda vôle, omyl alebo tieseň. V danej veci bolo konanie zastavené pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nebol odstránený ani na výzvu súdu. S poukazom na ustanovenie § 33 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) má za to, že na náhradu trov konania má byť zaviazaný priamo advokát, pretože konal za iného bez splnomocnenia, pričom zavinił vznik trov (§ 181 ods. 5, § 256 ods. 1 CSP). Svojevoľné a nedôvodné podanie žaloby je nutné považovať za zneužitie práva, ktoré nemôže požívať právnu ochranu.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Odvolanie považuje za nedôvodné, pričom v danom prípade ide o domnelého právneho zástupcu.

5. Žalobcovia k odvolaniu a k vyjadreniu žalovanej uviedli, že v danej veci nie je možné aplikovať § 181 CSP, na ktorý žalovaná poukazuje, pretože jeho použitie prichádza do úvahy po vyvolaní veci, k čomu v predmetnej veci nedošlo. Dodali, že nesúhlasia s argumentáciou uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu a ani s tým, že ide o domnelého právneho zástupcu a zneužitie práva podľa čl. 5 CSP. Trvali na tom, že nesprávnym procesným postupom im bolo znemožnené uskutočňovanie im patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Žalovaná doplnila do spisu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie z 26.7.2018 sp. zn. 3 Cdo 80/2017) týkajúce sa právomoci súdu v skutkovo a právne obdobnej veci. Následne uviedla, že ak zástupca žalobcov tvrdí, že zastupuje osoby označené ako žalobcovia na základe zákonného zastúpenia, mal by špecifikovať, v akom postavení zastupuje tých žalobcov, ktorí už nie sú vlastníkami bytu a voči ktorým mu zákonné zastúpenie zaniklo.

7. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolania obsahujú zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je dôvodné zrušiť.

8. V priebehu odvolacieho konania žalobcovia podaním datovaným 14.12.2018 (č. I. 270 a nasl.) navrhli, aby súd pripustil zmenu strany tak, že z konania vystupujú žalobcovia 1/ až 50/ a na ich miesto vstupuje ako žalobca: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Ludvíka van Beethovena 26, Trnava, IČO: 00 175 480, vo vlastnom mene zastupujúci a konajúci na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome v súlade s § 9 ods. 7 ZoVB. Uviedli, že došlo k právnej skutočnosti prevodu práv (zákonom č. 283/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov).

9. Odvolací súd nerozhodoval o tomto podaní vzhľadom na potrebu vyzvať žalobcov na odstránenie väd tohto podania pre jeho nezrozumiteľnosť, pretože z jeho obsahu nie je úplne jednoznačné, k čomu smeruje. Ustanovenie § 80 ods. 1 CSP upravuje procesný postup súdu v prípade prevodu alebo prechodu práv (povinností), o ktorých sa koná. Z podania žalobcov však nie je zrejmé, k akému (relatívne) zániku práva na strane žalobcov došlo.

10. Primárne bolo potrebné zaoberať sa námietkou nedostatku právomoci súdu, vznesenou žalovanou pri prvom úkone, ktorý jej patril (vyjadrenie žalovanej k žalobe z 27.12.2016, č. I. 88 a nasl. spisu).

11. Podľa § 5 ods. 1 CSP na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, súd skúma, či sa spor nemá prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní.

12. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

13. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.12.2016 (č. I. 88 a nasl.) namietala, že súd nemá v danej veci právomoc vzhľadom na rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu.

15. Vznesenie námietky v zmysle § 5 ods. 1 CSP zakladá povinnosť súdu skúmať, či sa spor nemá prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní. Ak súd zistí, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní, konanie zastaví (§ 6 ods. 1 CSP).

16. Podľa § 7 ods. 1 CSP súd na námietku žalovaného neprihliadne a spor prejedná a rozhodne, ak strany vyhlásia, že na rozhodcovskej zmluve netrvajú, alebo ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté. Neprihliadnutie na námietku musí súd odôvodniť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 7 ods. 2 CSP podľa odseku 1 súd postupuje aj vtedy, ak zistí, že spor nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo že sa rozhodcovský súd odmietol sporom zaoberať.

18. Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia vôbec nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkou nedostatku právomoci a ako právomoc, ktorá je procesnou podmienkou konania, ktorú je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti v prejednávanej veci posúdil.

19. Ak súd neprihliadne na námietku nedostatku právomoci, nevydáva o tom samostatné uznesenie, ale pokračuje v konaní, vec meritórne prejedná a s námietkou sa vysporiada v odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (porov. Števíček, M., Fícová, S., Baricová, J., Mesiarkínová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 105).

20. Zákon (§ 220 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním obsahových náležitostí. Ide o návod, čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

21. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013).

22. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu.

23. V odôvodnení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, mal súd prvej inštancie vysvetliť, prečo neprihliadol na vznesenú námietku nedostatku právomoci. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, či súd prvej inštancie mal za to, že v danej veci je daná právomoc súdu, alebo sa s uvedenou námietkou opomenul zaoberať, keďže chyba akýkoľvek argumentačný základ vo vzťahu k námietke právomoci súdu v predmetnom spore. Preto, ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné a určité vysvetlenie dôvodov, či je daná, alebo nie je daná právomoc súdu (vzhľadom na vznesenú námietku žalovanej), prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne je potrebné konštatovať nadbytočnosť zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi strán, vzhľadom na prioritu posúdenia procesnej podmienky právomoci súdu, od ktorej bude potom závisieť ďalší procesný postup.

25. Dodáva sa, že otázka nedostatku procesného splnomocnenia v skutkovo a právne obdobnej veci (totožný subjekt na strane žalovanej ako i predmet konania), bola riešená v rozhodnutiach Krajského súdu v Trnave, v uznesení z 24.6.2019 sp. zn. 25Co/95/2019, z 25.6.2019 sp. zn. 25Co/102/2018, z 31.7.2019 sp. zn. 25Co/194/2018, z 22.5.2019 sp. zn. 24Co/235/2018.

26. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v zmysle § 5 a nasl. CSP a posúdiť žalovanou vznesenú námietku nedostatku právomoci (i s prihliadnutím na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 26.7.2018 sp. zn. 3 Cdo 80/2017, Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze z 11.6.2019 sp. zn. III. ÚS 438/2018) a až následne rozhodnúť o ďalšom postupe v danej veci, vrátane podania žalobcov označenom ako návrh na zmenu na strane žalobcov.

27. Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP (prípadne v spojení s § 236, § 234 ods. 2 CSP). Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

28. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

29. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.